

"לייהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:

אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:

"כי נר מצוה ותורה אורה" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

דף עיר

במפרשים

ויל' ע"י מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858 ד.ב.שדה-גת * טל': 03-8616173 * פקס: 08-8616174

פרק שחת ויקרא

מִלְפָנָן גַּרְבֵּן בֵּין בְּחֻלָּם זֶבַר וְשִׁגְנָתָם מֵעַשָּׂה בֵּין בְּשִׁגְנָתָם מֵעַשָּׂה לְבָרָר וְאַרְנוֹן לְתֵת טֵעם לְבָרָר זֶבַר אֲרָנוֹן כִּי הַעֲשָׂה בְּבָרָר מֵעַשָּׂה בְּאַרְנוֹן זֶבַר וְהַזָּהָוָה חַכְם מִפְּלָא שְׁגָנָה זוֹעֲשָׂה תְּרַשְׁבָּתָם בְּגִדּוֹלָה בְּנִשְׁמָתוֹ וּמְרַחְקִים נְפָשׁוֹ מִשְׁרָשָׂה וּלְאַיְוּלָל זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהָוָה מִכְפֵּר בְּעָנָן לְמַנּוֹן מִפְּנֵי הַפְּגָם, מִהָּ שְׁאַינְן בְּלָל שְׁגָנָה בְּמַעַשָּׂה לְבָרָר אַוְבְּחֻלָּם זֶבַר וְאַיְנוֹ חַכְם מִפְּלָא חַטָּאת זה לא יִפְעַל פְּגָם בְּבָחִיתָה נְפָשָׂה בְּנָן מִשְׁמִיס לְרַחְקָה מִשְׁרָשָׂה בְּרִי שְׁזִיצְרוֹב לְגַרְבֵּן לְאַרְבָּה כִּי בְּאַמְצָעָות וְכָות קְרֵבִים בְּנָן אַל בְּבָרָר לְאַיְמָס, גַם לֹא יִסְפְּרַק זה לְסִיקָן כִּי הָעַם אֲשֶׁר מִפְּהָ שְׁבָא בְּזַד הַפְּשִׁיט שְׁוֹגָג וְהַהְשָׁעָם עַצְמוֹ שְׁקַחְבָּנוּ.

פרק ד' פסוק ז': בְּאַשְׁפָתָה דָּעַם: וַחֲבָאָר עַל דָּרְךָ אֶזְרָל (אֶבְיוֹת פָּזָה עַל דָּרְךָ) מִיהִיוּ הַמּוֹתָה אֶת תְּרוּבִים אַיִלְתָא בָּא שְׁלָא זָכוּ הַזְּכִים עַל נְדוּזָה בְּרִי שְׁלָא בְּבוֹא תְּטָא עַל יְהוָה בְּשִׁבְילִים, וְהָוָא אָוּמָרָן לְאַשְׁפָתָה העַם יְכֹונֵן בְּבָתְ�וָבָה לְהַרְאָתָן מִן סְחָטָא אֲשֶׁר יַחֲזִיב עַל יְהוָה שְׁהָוָא קָאָלָם זֶבַר עַם שִׁגְנָתָם זֶבַר וְגַוְן בְּאַמְוֹר לְאַשְׁפָתָה העַם (עַפְסִיק יְהוָה) גַּעֲלָם זֶבַר וְגַוְן רַאֲסָה בְּפָנָן הַפְּשִׁיט שְׁבָג בְּשִׁגְנָתָם זֶבַר לְבָרָר הַדָּבָר פְּלוּזָה אָס יַחֲזִיב לְקַבְּיאָ גַּרְבֵּן קְדִיזָה אוֹ לֹא, וְנַרְשֵׁף זַל (הַחֲרוּת זַל) בְּפָסְקָן מִעֵם תְּאַרְצָן לְהַזְּכִיאָ בְּנָן מִשְׁתַּחַת יְהוָה בְּגַמְרָנִים, וְאָס הַכָּהָן הַפְּשִׁיט אַיִלְתָא בְּנִיְזָה פָּטוֹר (שם ז')

Answers

1. קַרְא אֶת הַסּוֹקָן, אֵיךְ הַיְקָרָן אֶת כָּלָן?
2. אֵיךְ כְּכָלְעָזָן אַסְקָוִן: "מִפְּנַאי הַמָּמָ"?
3. תַּקְמֵלָה מִפְּנַאי אֵיךְ כְּכָלְעָזָן?
4. אֵם הַכָּהָן סְדֵד אַנְעָתָה, אָה צִוְּנוּ מִפְּנַאי?
5. אֵילָה הַמְּזִבְּחָן קִימָט פַּעַם כְּהָן אַסְפָּקָן אֶת כָּלָן וְמִפְּנַאי?
6. אַתְּ "מִכְּאֹת הַכְּפִים" אַסְיִירָת?

* * *

ב. הַבְּהָבָד וְהַקְּבָּלָה .

פרק ד' פסוק יג':

לְפָטָל טַפְּיָה סַס עַדְתָּה וַיְלַטֵּן עַדְיָ וְקַטְוָעָ, וְעַן וְלַמְּסָלָה וְלַמְּסָלָה סַעֲdot (וְיַד יְהָה) כָּלָמָּה לְחוֹמָם סַמְיּוֹמִים וְסַמְטּוֹמִים צַבָּעָס (דִּילָּ פְּלִילְגָּנִילְכִּיסְטָעָן), וְכַיְיָס נְמַכְּסָה סַעֲdot סַמְיּוֹמִים טַבְוָנוֹת וְעַימְלָן מַעֲלָמִים סַמְכָמָת סַמְולָה, וְוּנוּס טַהָוָה (פְּנַמְקָן כְּזָה) וְכָל צְנִי יַטְהָלָן וְכָל סַעֲdot, וְוּנוּס טַהָוָה (פְּנַמְקָן כְּזָה) וְכָל צְנִי לְמַעַלְתָּה עַל סַולְחוֹת סַפְלָעִים צַבָּעָס עַד לְפִי סַחְמָלָפָת סַחְמָוִת סַמְמָקָדָוָת עַוּוּן לְפָנָיו וְצַהְמָלָשׁוּ, יְלָה לְנוּ לְמַעַמְתָּה סַגְמָת סַס עַלְהָן עַל סַקְסָלָן, כִּי יוֹלָה. טָה., עַל כְּנָמָי וְמַכְלָס סַמְמָקָדָה לְלַבָּל (סַעְלָלִין) וְטַפְּנוֹ סַעֲdot. וַיּוֹלָה. טָה., עַל פְּתָולָה וְסַעֲdot צַבָּעָן, וְעַלְהָמָי וְזַלְמָלָס (סַקְסָלָן) קְלָיָה (ז') וַיָּסַס עַדְתָּה זַיְעָקָב וְמוֹלָס, וְלַיְלָה מַעֲלוֹס מַולָּס (יְמָנִי קְיָה), וַיּוֹלָה. טָה., עַל פְּתָולָה וְסַעֲdot צַבָּעָן, וְעַל יְמָול וְצַיְעָמָת גְּזָל (צַנְטָעִי מַעֲנָן) צַוְּקוֹס לוֹזָעָן הַוְּזָעָן צַפְנָהָס וְכְדוּמָה, כְּנוּ וְלַס לְגַעַן יְלָדָה, וְוּוּלָתִי נְגַעַן סַס, וְכָל סַוְילָהָס סַחְלָהָס וְמַתְהָמָדָהָס צַמְסָס עַלְהָן נַסְוָלָהָס סַגְדָּהָס צַעֲנָיָה.

סתולכה, ל'ימד לכל גולות ומולות, להסרגון צהירם מן פזמוןם סמויים נסגרת וצלהים און נון נון, לה סמיוקוס צהירם מן סמיוקוות חיוט קיוס סמויו, להס צהירט על חייט מן סאלנטיס חיוט סמויות ווועלטם וויא וויטס ספנולו, להס צהווען ספנולם חייט מן פלונטי"ס ספלעניע"ס ווועטליכס להל כל גולות ומולות כדי לקייעיס כלחווי כמי דעתנו נתן סמולסה יט', כי כל הלא חיינס ייטולדטיס זמלס זונכטן, וליליכס נסמאטעל ע"י סמולסה זונגע"ס, וכקנסאלין בס סמקאנלייס סהילטעןיס כל מולס שגע"ס, וכןן סונם עניליכס בס עדס, ומגווועו (גנטונטנעלטנטעלטעללהיין). וזה נכוון היעוס (זונכלנטז"י) קהווע דז' ל' ע'ז' (זומס ווומזועס, נטולסה לד' מולס צונכטן ווומזועס לד' מולס שגע"ס:

piske

1. **מכאלה את הקראן הכספי כי?**

2. **איך הגיעו נספיכת המאכליות להרבה וכיצד פה מהוות נספיכת דיאלוג?**

3. **איפה סיקומם רותם הגיעו מכך קיימת הסוגיותן בזאת "ازת", מתוכם שנויות במחלוקת?**

4. **אנן, נקמת ונקחת הרכז, איך פה מילא רכשיהם הנטענות מכך ית הסוגיות?**

5. **איך זה אפשר שתמונתך בזאת "ازת" זו?**

6. **איך היה לך נספיכת "הטבילה והתרזות" פה זה?**

* * *

ג. רביינו בחיה

(ז) ולא ידע ואשם ונשא עונו. [ט] פרשה זו במי שבא ספק כרת לדיין ולא ידע אם עבר עליו אם לאו, כגון שהיה לפניו חלב ושותם וכוסבו ששניהם התר וากל אחת מהן, אמרו לו: חתיכה אחת של הלב היתה, ולא ידע אם אכל של הלב או של שותם, הרוי זה מביא את תלוי ומגין עליו כל זמן שלא נודע לו שודאי חטא ואם נודע לו מביא חטא]. אם כי בגון אישת' במתה ספק אשתו ספק אהתו ודרשו רוז'ל בפרק הרוני נזיר: ולא ידע ואשם ונשא עונו על דבר זה ידו כל הדוחים*. ויש לשאול*: שהרי בפרשה של מעלה בשחוות אליו חטאיהם חייבו הכתוב קרבן וקרוא שם קרבן, חטא†, ובאו שחטא בשוגג גם כן ולא נודע לו חטאיהם חייבו הכתוב קרבן וקיראנו בשם אשם. וידוע כי לשון חטא מילשון שגנה, ולשון אשם מלשון שמה, להוראות שהחוטא חטא בדבר שהוא ראוי שישיה שם*. וזה ואם כן אין חומר הכתוב בלי הודיע יותר מהודע, שהוא קרא קרבן הודיע חטא†, וקרבן של לא הודיע אשם, ועוד שקרבן הודיע שעירת† עזים, וקרבן לא הודיע אילו* שדים מרים יוויה. אבל הטעם בו* מפני שהחטא הנודע לו הוא דואג ומצעער עלייה, והדאגה על החטא הוא מזבח כפרה ומין אחד ממנני התשובות. וכענין שכתוב: כי עוני אגיד אדאג מהחטא†, אבל זה שחייב ולא נודע לו לא דאג ולא נגעטפנו ולא התודה בה לפיכך ראוי שתחמיר עליו התורה יותה, ומזה קרא החטא אשם, והוא שכתוב: ולא ידע ואשם, וקרא קרבנו אשם, והוא שכתוב: אשם הוא אשום אשם לה*, כלומר אשם הוא קרבנו של זה, אשום אשם, ככלא נודע החטא שלו דאג ולא נגעטפנו עליו, לה, ל יודע הנסתירות. ולפי שאין לו ידיעה בחטא זו כי אם לה, אך הוכיר בו אשום

piske

七

ד. ספורנו עם פירוש דבר י. קופרמן.

פרק ה' פסוק יז': (ז) **וְאַשְׁמָ וּנְשָׁא עֲנוֹנוֹ**. כבר קבלו זל'
שָׁהָ מִרְבֵּר בְּאַשְׁמָ פְּלוּי,
שְׁאַנוּ יָזְעָ אֶם חָטָא וְאֶם לָאוֹ. וְעַל זֶה
אָפָר "וּנְשָׁא עֲנוֹנוֹ" כַּפֵּי הָרָאוֹ לֹזֶה: אֶם
חָטָא בְּשׁוֹגָג³, או לֹא נִפְלֵא בְּחַטָּאת⁴ אָכָל
קְהֻה עֲנוֹנוֹ שֶׁלָּא גָּזַקְעָד שְׁגַפֵּל בְּסַפְקָה⁵.
וכַּפֵּי עֲנוֹנוֹ יִשְׂא הַעֲנָשָׁה.⁶

ודופטים מסוימים (ואלה שתרגמו בעקבותיהם) שיבשו בה כל הבנה בלשון רבעין]. 3. כמובן, אמן אכל חלב בשונג שدوا עברה חמורה באשר זודנו כרת. 4. בדרכו 'שגעתו חטא' עקב יוזנו כרת. 5. כי גם זה עז ייחס לו (לא אי ידעת הحلכה כי אם אי והירות במעשיו). ולשון החינוך: שהייה אדם חזיר וירא חטא, ויעיין בכל מעשיו עין טוב לבל יכול בדבר עבירה, ועל כן הצריכתו התורה להביא קרבן כשלא נזהר יפה במשעיו, עד כדי שלא יولد לו ספק זה.... 6. כי אדם מורוד לעולם, וגם על שוגג או כניסה לספק עליו ליתן את הדין. וביתר שאת כותב המלביים: כיון דבענין שאכל חתיכה ממשתי חתיכות, כמו שצער חלב וושומן לפני, שבודה איקבע איסורו, וספיקו אסור מדאוריתא. אם כן, אף שלא נודע מה היה החתיכה - אם חלב אם שומן - כל שנודע לו שאכל ספק איסור דאוריתא קורי שפир ש'חטה ועשה, כיון שהחטיה זו היתה אסורה מדאוריתא מפני ספיקו.

ב. ר' ש"י (בעקבות הספרא על אחר) ד"ה ולא ידע ואשם והכ'Brien: הענין זהה מדבר כמו שבא ספק ברת לרדו, ולא ידע אם עבר עלייו אם לאו, בגין חלב וושומן לפני, וכסבירו שהיתן היתר ואכל את האחת. אמרו לו: אתה של חלב היתה, ולא ידע אם זו של חלב אכל, הרי זה מביא שם חליוי, ומגן עלייו כל זמן שלא נודע לו שודאי חטא. ואם יודע לו לאחר מכן, כייא החטא (עכ"ל). ולפי זה מפרש בעל שם עולם את הלשון הכהפולה ("וְאָמַם .. כִּי"): שתי מילות הספק, כי כאן שני ספיקות, ספק אם יראע, גם בשיאור לא יראע וודאי חטא, כי אם ספק. ואם כן הכתוב אומר: ואם יראע שנפש החטא מספק. 2. ומברא ריבינו והולך אתathy האפשריות של חטא שעיל כל אחד מהן יכול את עונשו לדעת ריבינו אין פסוק יה פירוש לסייע של פסוקנו (כאליו לומדר שעונו) - הוא עונשו - והוא זה שיביא קרבן אשר) אלא דין עונש לחוד ודין קרבן אשר לחוד. נפיקון המשפט באופן הנכון הוא הכרחי להבנת דבריו

רביינו,

1. דבר קורא את הפסוק ותרesa שפָסְכִיכָא?
 2. איך כה' נכלא מז'ערין "pek תני"?
 3. ברגע "בַּאֲדֵיכָא" הסביר כי נזעך כהן גבורי ספוקות, אלה הן ונה התפקיד קייריהן?
 4. כלכלי נספיר כי יט כהן טרי? יזעך? אין עריה גבוח? אין קרמן pek, התפקיד שפָסְכִיכָא?
 5. נה התפקיד בון ק' ויזעמת התפקיד פון ק' דעליכוות?
 6. "pek תני" זעיר פלאג' פקיעת נסדרה נראות זה נפיאן?
 7. פונא אסולה רגען קסיניה דסֶבֶב?

ה. מהר"ל מפראנס עם פירוש הרב ז'ילז'

פרק ה' פסוק כא: "ונש כי תחתה ומעלה מעל בה' וכחש בעמיהו בפקדון ... או בגזל או עשך את עמיך".

בפסקוק זה העוסק בגולן מן הדידות כתוב תחילת הטע ("תחתטא") ואח"כ מעיליה ("וועילה מעיל").
 בפסקוק העוסק בגולן קדשי שמים כתוב קודם מעיליה ואח"כ הטע. שנאמר: "ונפש כי חטמען מעיל חטאה בשגנאה מקדשי ה''" (ויקרא ה' ט") ווומרת על כך הגמ' במסכת Baba Batra דף פ"ב ע"ב: "אדר לורי. קשה גול הדידות יותר מגול אכורה. זהה הקדים חטא לעמיה וזה הקדים מעילה לחטא".

גול הדידות לרובה הפלא חמור יותר מגול גבורה. מודיעך הדבר?
 מסביר המהרב":

קשה גול הדירות מגול שמים כי קושי הגול (חומרת המעשה שבגול) הוא במתה (-בקך) שלוקח לרשותו דבר שהוא ממון (מרשות הזולות). אבל בגול גבולה אין דבר יוצא מן רשות של הש"י כי הכל הוא ברשות הש"י. ולפיכך קדשי גבולה אינם חיב עד שיהויה נגהנה מהם. ואלו גול הדירות מיד שהוציאו מרשותו חייב ולכך כתיב نفس כי תחתה. אבל גבי גול גבולה שאין יציאה מרשות גבורה לךך (-לכך) לא כתיב כי תחתה מיד כי אינו חייב רק עד שנגהנה.

(חוזשי אגדות ג' ע' קי"ח)

במילאים אחרים: גל קדושים שמות איבר חמור כמו גול מאדם שכן הנחל מוחבר מזרען מרשות חברו ומעבירו לרשותו. אך בקדושים שמות אי אפשר להוציאו הממון מרשות השיתות. הכל נמצא תחת רשותו. ולכן רק אם נגנה מן התקדש הוא מתחייב.

piske

- אך גזע וננה הצעיריה כהן?
האנכ"ג נסכים וננה פאג גזע חנוך יונתן מתוכם פהסכים?
אך הכרזין הצעיר נאטורלי פילראן זעם?